

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์ คีษานักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์ ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์กับปัจจัยต่างๆและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดการและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา อันจะนำไปสู่เป้าหมายของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

การรายงานผลการวิจัยนี้นำเสนอเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. การรายงานผลเชิงพรรณนา
2. การรายงานผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง
3. การรายงานผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
4. การรายงานผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์

การรายงานผลเชิงพรรณนา

การวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ วิธีการสำรวจโดยใช้แบบประเมินเป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อแสวงหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ จากการสำรวจโดยใช้แบบประเมินสำรวจตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จำนวน 525 คน คือ คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน

110 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 และคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 ดังตาราง 41

ตาราง 41

จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามคณะวิชาและหลักสูตร

คณะวิชา/หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
1. คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร	<u>135</u>	<u>25.7</u>
1.1 สัตวศาสตร์	55	10.5
1.2 เทคโนโลยีผลิตพืช	40	7.6
1.3 เทคโนโลยีผลิตสัตว์น้ำ	40	7.6
2. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	<u>110</u>	<u>21.0</u>
2.1 เทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ	40	7.6
2.2 เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ	40	7.6
2.3 นิเทศศาสตร์	30	5.7
3. คณะวิทยาการจัดการ	<u>280</u>	<u>53.3</u>
3.1 การจัดการการท่องเที่ยว	40	7.6
3.2 ธุรกิจโรงแรมและที่พัก/การจัดการโรงแรม	40	7.6
3.3 การจัดการธุรกิจทั่วไป	40	7.6
3.4 การจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ	40	7.6
3.5 การตลาด	40	7.6
3.6 การจัดการชุมชน	40	7.6
3.3 รัฐประศาสนศาสตร์	40	7.6
รวม	<u>525</u>	<u>100.0</u>

ตาราง 42

จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามคณะวิชาและคุณสมบัติส่วนบุคคล

คุณสมบัติส่วนบุคคล	คณะวิชา							
	คณะสัตวศาสตร์ฯ		คณะเทคโนโลยีฯ		คณะวิทยาการฯ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ								
ชาย	25	4.8	43	8.2	45	8.6	113	21.6
หญิง	110	21.0	67	12.8	233	44.6	410	78.4
รวม	135	25.8	110	21.0	278	53.2	523	100.0
อายุ								
17 ปี	0	0.0	0	0.0	1	0.2	1	0.2
18 ปี	22	4.6	41	8.5	32	6.6	95	19.7
19 ปี	40	8.3	29	6.0	78	16.1	147	30.4
20 ปี	39	8.1	15	3.1	49	10.1	103	21.3
21 ปี	14	2.9	10	2.1	61	12.6	85	17.6
22 ปี	16	3.3	0	0.0	29	6.0	45	9.3
23 ปี	3	0.6	0	0.0	4	0.8	7	1.4
รวม	134	27.7	95	19.7	254	52.6	483	100.0
ชั้นปี								
ชั้นปีที่1	40	7.8	50	9.8	70	13.7	160	31.4
ชั้นปีที่2	45	8.8	30	5.9	70	13.7	145	28.4
ชั้นปีที่3	25	4.9	15	2.9	55	10.8	95	18.6
ชั้นปีที่4	25	4.9	0	0.0	85	16.7	110	21.6
รวม	135	26.5	95	18.6	280	54.9	510	100.0

ตาราง 42 (ต่อ)

คุณสมบัติส่วนบุคคล	คณะวิชา							
	คณะสัตวศาสตร์ฯ		คณะเทคโนโลยีฯ		คณะวิทยาการฯ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผลการศึกษา(เกรดเฉลี่ย)								
ต่ำกว่า 2.00	5	1.4	2	0.6	21	5.8	28	7.8
2.00-2.49	46	12.7	18	5.0	22	6.1	86	23.8
2.50-2.99	39	10.8	19	5.3	66	18.3	124	34.3
3.00-3.19	12	3.3	3	0.8	34	9.4	49	13.6
3.20-3.49	8	2.2	1	0.3	33	9.1	42	11.6
ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป	3	0.8	0	0.0	29	8.0	32	8.9
รวม	113	31.3	43	11.9	205	56.6	361	100.0

ตาราง 42 แสดงจำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามคณะวิชาและคุณสมบัติส่วนบุคคล พบว่า

เพศ โดยภาพรวมตัวอย่างเป็นเพศหญิง จำนวน 410 คน คิดเป็นร้อยละ 78.4 และเพศชาย จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 หากพิจารณาจำแนกตามคณะวิชา พบว่า คณะวิทยาการจัดการมีตัวอย่างเพศหญิงจำนวนมากที่สุด จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6 และคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร มีตัวอย่างเพศชาย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8

อายุ โดยภาพรวมตัวอย่างจำนวนมากที่สุดมีอายุ 19 ปี จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 หากพิจารณาตามคณะวิชา พบว่า คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร และ คณะวิทยาการจัดการตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี จำนวน 40 และ 78 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และ 16.1 ตามลำดับ สำหรับคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 18 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5

ชั้นปี โดยภาพรวมตัวอย่างจำนวนมากที่สุดอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 หากพิจารณาตามคณะวิชา พบว่า คณะสัตวศาสตร์และ

เทคโนโลยีการเกษตรตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ชั้นปีที่2 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ชั้นปีที่1 จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 และคณะวิทยาการจัดการตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ชั้นปีที่4 จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

ผลการศึกษา (เกรดเฉลี่ย) โดยภาพรวมตัวอย่างจำนวนมากที่สุดมีผลการศึกษา (เกรดเฉลี่ย)ตั้งแต่ 2.50 ถึง 2.99 จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 หากพิจารณาตามคณะวิชา พบว่า คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตรตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลการศึกษา (เกรดเฉลี่ย)ตั้งแต่ 2.00 ถึง 2.49จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และคณะวิทยาการจัดการ ตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลการศึกษา (เกรดเฉลี่ย)ตั้งแต่ 2.50 ถึง 2.99 จำนวน 19 และ 66คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 และ 18.3 ตามลำดับ

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจึงแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรต่างๆ คือ ความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ การรับรู้การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์จากมหาวิทยาลัย เขาวน้อรมณ์ และเขาวน่ทางจิต ดังนี้

ตาราง 43

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรต่าง ๆ จำแนกตามคณะวิชา

ตัวแปร	คณะวิชา											
	คณะสัตวศาสตร์ฯ			คณะเทคโนโลยีสารสนเทศฯ			คณะวิทยาการจัดการ			รวม		
	mean	SD	ระดับ	mean	SD	ระดับ	mean	SD	ระดับ	mean	SD	ระดับ
ความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล	3.53	.41	ปานกลาง	3.56	.44	ปานกลาง	3.70	.49	สูง	3.63	.47	ปานกลาง
ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์	3.65	.43	ปานกลาง	3.76	.46	สูง	3.80	.45	สูง	3.75	.45	สูง
การรับรู้การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์จากมหาวิทยาลัย	3.78	.55	สูง	3.84	.55	สูง	3.76	.56	สูง	3.78	.56	สูง
เชาวน์อารมณ์ (EQ) โดยรวม	2.39	.24	สูง	2.40	.21	สูง	2.44	.22	สูง	2.42	.23	สูง
- ด้านการตระหนักรู้อารมณ์ตนเอง (EQ1)	1.88	.34	ปานกลาง	1.92	.30	ปานกลาง	1.95	.37	ปานกลาง	1.92	.35	ปานกลาง
- ด้านการจัดการอารมณ์ตนเอง (EQ2)	2.50	.33	สูง	2.52	.28	สูง	2.53	.32	สูง	2.52	.32	สูง
- ด้านการสร้างแรงจูงใจของตนเอง (EQ3)	2.61	.32	สูง	2.66	.29	สูง	2.67	.29	สูง	2.65	.30	สูง
- ด้านการตระหนักรู้อารมณ์ของผู้อื่น (EQ4)	2.49	.34	สูง	2.47	.31	สูง	2.48	.31	สูง	2.48	.32	สูง
- ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น (EQ5)	2.46	.30	สูง	2.41	.30	สูง	2.51	.30	สูง	2.48	.30	สูง
เชาวน์ทางจิต (SQ) โดยรวม	3.78	.45	สูง	3.86	.42	สูง	3.86	.44	สูง	3.84	.44	สูง
-ด้านการพิจารณาถึงการดำรงอยู่ของชีวิต (SQ1)	3.67	.64	สูง	3.71	.62	สูง	3.62	.62	ปานกลาง	3.65	.62	ปานกลาง
-ด้านการมีเป้าหมายในชีวิต (SQ2)	3.81	.49	สูง	3.91	.54	สูง	3.92	.54	สูง	3.89	.53	สูง
-ด้านการตระหนักรู้ถึงภาวะเหนือธรรมชาติ (SQ3)	3.77	.55	สูง	3.81	.54	สูง	3.80	.52	สูง	3.79	.53	สูง
-ด้านการเข้าสู่ภาวะการมีสติ (SQ4)	3.53	.55	ปานกลาง	3.62	.55	ปานกลาง	3.63	.53	ปานกลาง	3.60	.54	ปานกลาง

ตาราง 43 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรต่าง ๆ พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .47 หากพิจารณาจำแนกตามคณะวิชาพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .49 รองลงมา คือ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และ 3.53 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .44 และ .41 ตามลำดับ

ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .45 หากพิจารณาจำแนกตามคณะวิชาพบว่า นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการและคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 และ 3.76 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .45 และ .46 ตามลำดับ ส่วนประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .43

การรับรู้การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์จากมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .56 หากพิจารณาจำแนกตามคณะวิชาพบว่า นักศึกษาทั้งสามคณะวิชาอยู่ในระดับสูง โดยคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .55 รองลงมา คือ คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร และคณะวิทยาการจัดการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 และ 3.76 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .55 และ .56 ตามลำดับ

เชาวน์อารมณ์ (EQ) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 2.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .23 หากพิจารณาจำแนกตามคณะวิชาพบว่า นักศึกษาทั้งสามคณะวิชา

อยู่ในระดับสูง โดยคณะวิทยาการจัดการมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 2.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .22 รองลงมา คือคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 และ 2.39 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .21 และ .24 ตามลำดับ

เขาวนทางจิต (SQ) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .44 หากพิจารณาจำแนกตามคณะวิชาพบว่า นักศึกษาทั้งสามคณะวิชาอยู่ในระดับสูง โดยคณะวิทยาการจัดการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .44 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .42 และคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .45

การรายงานผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยพิจารณาคณะวิชาและคุณสมบัติส่วนบุคคลกับ ความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล

การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล

การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล โดยพิจารณาจำแนกตามคณะวิชาและคุณสมบัติส่วนบุคคล เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีที่ศึกษาในคณะวิชาและมีคุณสมบัติส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลแตกต่างกัน

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล จำแนกตามคณะวิชา

สมมติฐานที่ 1.1 นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีที่ศึกษาในคณะวิชาแตกต่างกันมีความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลแตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล โดยพิจารณาจำแนกตามคณะวิชาคือ คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และคณะวิทยาการจัดการ ดังนี้

ตาราง 44

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ของค่าเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล จำแนกตามคณะวิชา

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
คณะวิชา	ระหว่างกลุ่ม	2	3.193	1.597	7.481	.001
	ภายในกลุ่ม	514	109.710	.213		
	รวม	516	112.903			

ตาราง 44 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ของค่าเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล จำแนกตามคณะวิชาพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะวิชาแตกต่างกันมีความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ผู้วิจัยจึงได้นำไปทดสอบหาความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการทดสอบรายคู่ของ Scheffé

ตาราง 45 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล จำแนกตามคณะวิชาโดยวิธีการทดสอบรายคู่ของ Scheffé พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการมีค่าเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร เท่ากับ 0.17 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เท่ากับ 0.14 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตาราง 45

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล จำแนกตามคณะวิชาโดย
วิธีการทดสอบรายคู่ของ Scheffe'

ประเภทองค์การ	ค่าเฉลี่ย	(1)	(2)	(3)
ค่าเฉลี่ย		3.53	3.56	3.70
(1) คณะสัตวศาสตร์และ เทคโนโลยีการเกษตร	3.53	-	-	-
(2) คณะเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร	3.56	-	-	-
(3) คณะวิทยาการจัดการ	3.70	0.17**	0.14*	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล
จำแนกตามคุณสมบัติส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 1.2 นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยา
เขตสารสนเทศเพชรบุรีที่มีคุณสมบัติส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความคิดสร้างสรรค์ของ
บุคคลแตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล โดย
พิจารณาจำแนกตามคุณสมบัติส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ชั้นปีและผลการศึกษา ดังนี้

ตาราง 46 เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-way
ANOVA) ของค่าเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล โดยจำแนกตามคณะวิชาและ
คุณสมบัติส่วนบุคคลได้ผล ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลโดยจำแนกตามคณะวิชาและ
เพศ พบว่า คณะวิชาและเพศที่แตกต่างกันของนักศึกษาไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อการ
ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล

การวิเคราะห์จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาชาย (mean = 3.68, SD
error = .045) และนักศึกษาหญิง (mean = 3.57, SD error = .026) มีความคิดสร้างสรรค์

ของบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยนักศึกษาชายมีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่านักศึกษาหญิงเท่ากับ .11

ตาราง 46

การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-way ANOVA) ของค่าเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล จำแนกตามคณะวิชาและคุณลักษณะส่วนบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	df	Type III SS	MS	F	Sig.
คณะวิชา	2	2.035	1.017	4.766	.009
เพศ	1	.942	.942	4.413	.036
คณะวิชา*เพศ	2	.025	.012	.058	.944
Error	509	108.651	.213		
Corrected Total	514	112.723			
คณะวิชา	2	2.354	1.177	5.971	.003
อายุ	6	2.419	.403	2.045	.058
คณะวิชา*อายุ	8	4.268	.534	2.706	.006
Error	458	90.295	.197		
Corrected Total	474	101.474			
คณะวิชา	2	2.026	1.013	4.907	.008
ชั้นปี	3	.460	.153	.743	.527
คณะวิชา*ชั้นปี	5	4.053	.811	3.927	.002
Error	491	101.347	.206		
Corrected Total	501	109.624			
คณะวิชา	2	3.395	1.697	8.575	.000
ผลการศึกษา	5	.877	.175	.886	.490
คณะวิชา*ผลการศึกษา	9	2.915	.324	1.636	.104
Error	337	66.702	.198		
Corrected Total	353	77.721			

ตาราง 46 เป็นการวิเคราะห์ความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล โดยจำแนกตามคณะวิชาและอายุ พบว่า คณะวิชาและอายุ มีค่า F test เท่ากับ 2.706 อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า คณะวิชาและอายุที่แตกต่างกันของนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ต่อการส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล

การวิเคราะห์จำแนกตามอายุ พบว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 46 การวิเคราะห์ความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล โดยจำแนกคณะวิชาและชั้นปี พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างคณะวิชาและชั้นปีมีค่า F test เท่ากับ 3.927 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า คณะวิชาและชั้นปีที่แตกต่างกันของนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ต่อการส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล

การวิเคราะห์จำแนกตามชั้นปี พบว่า นักศึกษาชั้นปีแตกต่างกัน มีความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 46 การวิเคราะห์ความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล โดยจำแนกคณะวิชาและผลการศึกษา พบว่า คณะวิชาและผลการศึกษาที่แตกต่างกันของนักศึกษาไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อการส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล

การวิเคราะห์จำแนกตามผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาชั้นปีแตกต่างกัน มีความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล ไม่แตกต่างกัน

การรายงานผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ คือ ความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ การรับรู้การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์จากมหาวิทยาลัย เชาว์อารมณ์ (EQ) และเชาวน์ทางจิต (SQ) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 2 ความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลมีความสัมพันธ์เชิงแปรผันตามประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ การรับรู้การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์จากมหาวิทยาลัย เชาว์อารมณ์(EQ)และเชาวน์ทางจิต (SQ)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยภาพรวมโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ดังข้อมูลในตาราง 47

ตาราง 47 พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี มีความสัมพันธ์เชิงแปรผันตามระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับเชาว์อารมณ์ (EQ) เชาวน์ทางจิต (SQ) ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์และการรับรู้การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์จากมหาวิทยาลัย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .378, .553, .576 และ .255 ตามลำดับ

ตาราง 47

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ

ตัวแปร	Mean	SD	EQ1	EQ2	EQ3	EQ4	EQ5	EQ	SQ1	SQ2	SQ3	SQ4	SQ	CS	Cos
EQ1	1.925	.3485	-												
EQ2	2.521	.3178	.160***												
EQ3	2.654	.3003	.237***	.523***											
EQ4	2.484	.3175	.156***	.366***	.350***										
EQ5	2.475	.3032	.140**	.411***	.457***	.454***									
EQ	2.420	.2250	.419***	.731***	.715***	.636***	.754***								
SQ1	3.650	.6247	-.275***	.094*	.018	.102*	.106***	-.010							
SQ2	3.890	.5324	.085	.395***	.396***	.310***	.383***	.457***	.402***						
SQ3	3.791	.5307	-.079	.321***	.282***	.232***	.367***	.344***	.414***	.598***					
SQ4	3.602	.5373	.053	.280***	.288***	.173***	.413***	.361***	.315***	.589***	.591***				
SQ	3.735	.4291	-.055	.352***	.317***	.247***	.415***	.375***	.650***	.831***	.804***	.832***			
CS	3.753	.4527	.052	.296***	.329***	.221***	.390***	.371***	.179***	.403***	.365***	.379***	.434***		
Cos	3.783	.5585	.076	.118***	.211***	.133**	.169***	.208***	.093*	.235***	.181***	.227***	.229***	.373***	
IC	3.629	.4678	.099*	.304***	.336***	.196***	.368***	.378***	.271***	.484***	.453***	.500***	.553***	.576***	.255***

108

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

- EQ 1 หมายถึง เชาว์อารมณ์ด้านการตระหนักรู้อารมณ์ตนเอง
- EQ 2 หมายถึง เชาว์อารมณ์ด้านการจัดการอารมณ์ตนเอง
- EQ 3 หมายถึง เชาว์อารมณ์ด้านการสร้างแรงจูงใจของตนเอง
- EQ4 หมายถึง เชาว์อารมณ์ด้านการตระหนักรู้อารมณ์ของผู้อื่น
- EQ 5 หมายถึง เชาว์อารมณ์ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น
- EQ หมายถึง เชาว์อารมณ์โดยรวม
- SQ1 หมายถึง เชาว์ทางจิตด้านการพิจารณาถึงการดำรงอยู่ของชีวิต
- SQ2 หมายถึง เชาว์ทางจิตด้านการมีเป้าหมายในชีวิต
- SQ3 หมายถึง เชาว์ทางจิตด้านการตระหนักรู้ถึงภาวะเหนือธรรมชาติ
- SQ4 หมายถึง เชาว์ทางจิตด้านการเข้าสู่ภาวะการมีสติ
- SQ หมายถึง เชาว์ทางจิตโดยรวม
- CS หมายถึง ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์
- Cos หมายถึง การรับรู้การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์จากมหาวิทยาลัย
- IC หมายถึง ความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล

การรายงานผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพภายในตนเองเชิง สร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (multiple regression) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์
2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์

การวิเคราะห์ถดถอยพหุตัวแปรประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ คือ เซวาน์อารมณ์ (EQ) และเซวาน์ทางจิต (SQ) ต่อประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์เพื่อหาค่าอิทธิพลหรืออำนาจการพยากรณ์ของตัวแปรดังกล่าวที่มีต่อประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 3 เซวาน์อารมณ์ (EQ) และเซวาน์ทางจิต (SQ) มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์

การวิเคราะห์เซวาน์อารมณ์ (EQ) โดยรวมและด้านต่างๆ ประกอบด้วย ด้านการตระหนักรู้อารมณ์ตนเอง (EQ1) ด้านการจัดการอารมณ์ตนเอง (EQ2) ด้านการสร้างแรงจูงใจของตนเอง (EQ3) ด้านการตระหนักรู้อารมณ์ของผู้อื่น (EQ4) และด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น (EQ5) รวมทั้งเซวาน์ทางจิต (SQ) โดยรวมและด้านต่างๆ ประกอบด้วยด้านการพิจารณาถึงการดำรงอยู่ของชีวิต (SQ1) ด้านการมีเป้าหมายในชีวิต (SQ2) ด้านการตระหนักรู้ถึงภาวะเหนือธรรมชาติ (SQ3) และด้านการเข้าสู่ภาวะการมีสติ (SQ4) ว่าปัจจัยใดมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน (stepwise) แสดงผล ดังข้อมูลในตาราง 48

ตาราง 48

การวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอนเขาวน้อารมณ์(EQ)และเขาวนทางจิต(SQ)ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์

ตัวแปร	B		Beta	t	R ² change
ค่าคงที่	1.179			5.504***	
เขาวนทางจิต(SQ)	.369	(1)	.360	8.348***	.202
เขาวนอารมณ์(EQ)	.481	(2)	.243	5.637***	.051
Multiple R	.503				
R ²	.253				
Adjust R ²	.250				
F	78.928***				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 48 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน พบว่าตัวแปรทั้งหมด คือ เขาวนอารมณ์ (EQ) โดยรวมและด้านต่างๆ ประกอบด้วย ด้านการตระหนักรู้อารมณ์ตนเอง (EQ1) ด้านการจัดการอารมณ์ตนเอง (EQ2) ด้านการสร้างแรงจูงใจของตนเอง (EQ3) ด้านการตระหนักรู้อารมณ์ของผู้อื่น (EQ4) และด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น (EQ5) รวมทั้งเขาวนทางจิต (SQ) โดยรวมและด้านต่างๆ ประกอบด้วยด้านการพิจารณาถึงการดำรงอยู่ของชีวิต (SQ1) ด้านการมีเป้าหมายในชีวิต (SQ2) ด้านการตระหนักรู้ถึงภาวะเหนือธรรมชาติ (SQ3)และด้านการเข้าสู่ภาวะการมีสติ (SQ4) ถูกจัดเข้าไปในสมการเพียง 2 ตัวแปร คือเขาวนทางจิต (SQ) โดยรวม มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ โดยถูกจัดเข้าไปในสมการเป็นอันดับแรกและมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .369 หมายถึง ถ้าตัวแปรเขาวนทางจิต (SQ) โดยรวมเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยจะทำให้ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นเท่ากับ .369 หน่วย โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระอื่น ๆมีค่าคงที่ เมื่อตัวแปรเขาวนทางจิต (SQ) โดยรวมเข้าสู่สมการสามารถอธิบายความผันแปรหรือมีอำนาจพยากรณ์

หรือมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ ได้ถึงร้อยละ 20.2 หรือมีค่า R^2 เท่ากับ .202 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตัวแปรที่สองที่เข้าสู่สมการ คือ ตัวแปรเชาวน์อารมณ์ (EQ) โดยรวมจะสามารถทำให้มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ เพิ่มขึ้นเท่ากับ .051 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .481 หมายถึง ถ้าตัวแปรเชาวน์อารมณ์ (EQ) โดยรวมเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยจะทำให้ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ เพิ่มขึ้นเท่ากับ .481 หน่วย โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระอื่น ๆ มีค่าคงที่ เมื่อตัวแปรเชาวน์อารมณ์ (EQ) โดยรวมเข้าสู่สมการสามารถอธิบายความผันแปรหรือมีอำนาจพยากรณ์หรือมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ ถึงร้อยละ 25.3 หรือมีค่า R^2 เท่ากับ .253 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สามารถแสดงสมการการพยากรณ์ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ ได้ดังนี้

$$CS = 1.179 + .369 (SQ) + .481 (EQ)$$

โดยที่

CS หมายถึง ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์

SQ หมายถึง เชาวน์ทางจิตโดยรวม

EQ หมายถึง เชาวน์อารมณ์โดยรวม

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล

การวิเคราะห์ถดถอยพหุตัวแปรความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล คือ ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ การรับรู้การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์จากมหาวิทยาลัย เชาว์อารมณ์ (EQ) และเชาว์ทางจิต (SQ) ต่อความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล เพื่อหาค่าอำนาจการพยากรณ์ของตัวแปรดังกล่าวที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 8 ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ การรับรู้การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์จากมหาวิทยาลัย เชาว์อารมณ์ (EQ) และเชาว์ทางจิต (SQ) มีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล

ตาราง 49

การวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอนประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ การรับรู้การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์จากมหาวิทยาลัย เชาว์อารมณ์ (EQ) และเชาว์ทางจิต (SQ) ที่มีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล

ตัวแปร	B		Beta	t	R ² change
ค่าคงที่	.080			.404	
ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์	.427	(1)	.404	10.235***	.361
เชาว์ทางจิต(SQ)	.367	(2)	.342	8.710***	.106
เชาว์อารมณ์(EQ)	.221	(3)	.106	2.812**	.009
Multiple R	.691				
R ²	.477				
Adjust R ²	.473				
F	138.239***				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ การรับรู้การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์จากมหาวิทยาลัย เชาว์อารมณ์ (EQ) โดยรวมและด้านต่างๆ ประกอบด้วย ด้านการตระหนักรู้อารมณ์ตนเอง (EQ1) ด้านการจัดการอารมณ์ตนเอง (EQ2) ด้านการสร้างแรงจูงใจของตนเอง (EQ3) ด้านการตระหนักรู้อารมณ์ของผู้อื่น (EQ4) และด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น (EQ5) รวมทั้งเชาวน์ทางจิต (SQ) โดยรวมและด้านต่างๆ ประกอบด้วยด้านการพิจารณาถึงการดำรงอยู่ของชีวิต (SQ1) ด้านการมีเป้าหมายในชีวิต (SQ2) ด้านการตระหนักรู้ถึงภาวะเหนือธรรมชาติ (SQ3) และด้านการเข้าสู่ภาวะการมีสติ (SQ4) ว่าปัจจัยใดมีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน (stepwise) แสดงผล ดังข้อมูลในตาราง 49

ตาราง 49 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน พบว่าตัวแปรทั้งหมด คือ ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ การรับรู้การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์จากมหาวิทยาลัย เชาว์อารมณ์ (EQ) โดยรวมและด้านต่างๆ ประกอบด้วย ด้านการตระหนักรู้อารมณ์ตนเอง (EQ1) ด้านการจัดการอารมณ์ตนเอง (EQ2) ด้านการสร้างแรงจูงใจของตนเอง (EQ3) ด้านการตระหนักรู้อารมณ์ของผู้อื่น (EQ4) และด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น (EQ5) รวมทั้งเชาวน์ทางจิต (SQ) โดยรวมและด้านต่างๆ ประกอบด้วยด้านการพิจารณาถึงการดำรงอยู่ของชีวิต (SQ1) ด้านการมีเป้าหมายในชีวิต (SQ2) ด้านการตระหนักรู้ถึงภาวะเหนือธรรมชาติ (SQ3) และด้านการเข้าสู่ภาวะการมีสติ (SQ4) ถูกจัดเข้าไปในสมการเพียง 3 ตัวแปร คือ ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล โดยถูกจัดเข้าไปในสมการเป็นอันดับแรกและมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .427 หมายถึง ถ้าตัวแปรประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยจะทำให้ความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล เพิ่มขึ้นเท่ากับ .427 หน่วย โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระอื่น ๆ มีค่าคงที่ เมื่อตัวแปรประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์เข้าสู่สมการสามารถอธิบายความผันแปรหรือมีอำนาจพยากรณ์หรือมีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล ได้ถึงร้อยละ 36.1 หรือมีค่า R^2 เท่ากับ .361 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตัวแปรที่สองที่เข้าสู่สมการ คือ ตัวแปรเชาวน์ทางจิต (SQ) โดยรวมจะสามารถทำให้มีอำนาจพยากรณ์ความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล เพิ่มขึ้นเท่ากับ .106 มีค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .367 หมายถึง ถ้าตัวแปรเชาวน์ทางจิต(SQ)โดยรวม โดยรวมเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยจะทำให้ความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล เพิ่มขึ้นเท่ากับ .367 หน่วย โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระอื่น ๆ มีค่าคงที่ เมื่อตัวแปรเชาวน์ทางจิต (SQ) โดยรวมโดยรวมเข้าสู่สมการสามารถอธิบายความผันแปรหรือมีอำนาจพยากรณ์หรือมีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล ถึงร้อยละ 46.7 หรือมีค่า R^2 เท่ากับ .467 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตัวแปรที่สามที่เข้าสู่สมการ คือ ตัวแปรเชาวน์อารมณ์ (EQ) โดยรวมจะสามารถทำให้มีอำนาจพยากรณ์ความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล เพิ่มขึ้นเท่ากับ .009 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .221 หมายถึง ถ้าตัวแปรการเชาวน์อารมณ์ (EQ) โดยรวมเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยจะทำให้ความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล เพิ่มขึ้นเท่ากับ .221 หน่วย โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระอื่น ๆ มีค่าคงที่ เมื่อตัวแปรเชาวน์อารมณ์ (EQ) โดยรวมเข้าสู่สมการสามารถอธิบายความผันแปรหรือมีอำนาจพยากรณ์หรือมีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล ได้ถึงร้อยละ 47.7 หรือมีค่า R^2 เท่ากับ .477 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถแสดงสมการการพยากรณ์ความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล ได้ดังนี้

$$IC = .080 + .427 (CS) + .367 (SQ) + .221 (EQ)$$

โดยที่

IC หมายถึง ความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล

CS หมายถึง ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์

SQ หมายถึง เชาวน์ทางจิตโดยรวม

EQ หมายถึง เชาวน์อารมณ์โดยรวม